

கங்கு கரையற்ற காணாத காட்சிக்கு
உன் இதயத்தை
ஏந்திச் சிலையும் என்கீ தம்!
நடக்கும் பாதையில்
காரிருள் சமீபும் போது உனக்கு
நன்றியுடன்
வழிகாட்டும் என்கீ தம்,
வானத்து விண்மீளாய்!
உன்னிரு கண்ணின் மணிக் குள்
அமர்ந்து கொண்டே
உன் நெஞ்சின் விழிகளுக்கு
ஒளியிட்டும், என்கீ தம்!
மரணத்தில் எந்தன் கரல் மங்கி
மௌனமாகும் போது,
உயிருள்ள
உன்னிதயத்தில் போய்
ஓசையிடும்
என்கீ தம்!

00000000 00000000 0000000000: 00000000:00 (1 - 5)

00000000 00000000: 00000000 00000000000000 00000000/000000000000: 00.0000000000, 00000000. -

0000000000 (1) 00000000 00000000

அந்திமக் காலமின்றி என்ன
ஆக்கியுள்ளாய் நீ!
உவகை அளிப்பதல்லவா அது உனக்கு?
உடையும் இப்பாண்டத்தை
மீண்டும், மீண்டும்
வறும்மை ஆக்குவாய் நீ!
புத்தாயிர அளித்து,
மறுபடியும் அதை நிரப்புவாய் நீ!
கூன்றின்மீதும், பள்ளம்மீதும் நீ
ஏந்தி வந்த
புல்லின் இலையான
இச்சிறு
புல்லாங்குழல் விடும் மச்சுக்காற்றில்

என்னரும் அதிபனே!
உன் கீ தத்தகைக் கட்டெ
காலங் காலமாய்
மெளனத்தில் மழ்கி
உள்ளம் வியப்பில் ஆழ்ந்தது!
உலகெங்கும் பரவி விளக்கறேற்றும்,
உன் கானத்தில் எழும்
ஓளிச்சுடர்!
உன் கானம் விடுகின்ற
உயிர் மிச்சு
அண்டவெளியில்
வான் விட்டு வான் தாவும்!
புனித நீ ரோடபை போல
கரடு முரடான
கற்பாததைத் தடகைகைக்
கடந்து
முன்னகோக்கி விரைந்தோடும்,
உன்னிய கானம் !

பாடிவரும் உன் கானத்துடன்
ஓன்றாயக் கலந்திட
நாடி ஏங்கும் என்னிதயம்!
வீணாய் அதற்கு
ஓரிசைக் குரலதைத் தடேபு
போராடும்,
என் மனது!
உரை நடையில் உன் கானத்தை
ஓதுவனே ஆயினும்
இசை கலக்க முடியாமல்
குழம்பிக்
கடிக் குரலிடுவனே!
கால வரம்பில் லாத
உன்னரும் இன்னிசைக் கானத்தின்
பின்னலில்
என் இதயத்தகைக் கட்டி
அந்தோ நீ!
வசப்படுத்தி வதைத்துள்ளாய்
என் அதிபனே!

0000000000 (4) 0000 0000000000 00000000000000

இது என வாழ்வின
வாழ்வைப் பற்றிய வரலாறு.
என் அங்கம் அனதைத்தையும்
புத்தூயிர அளிக் கும்,
உன்னுயிரக் கரங்கள் தடொடுவதை
என்னிதயம் உணர்வதால்
ஓயாமல் முயல்கிறேன் எப்போதும்
என் உடம்பதை
தயதாய் வதைத் திருக்க!
ஆதி மஹிமம் காரணியான
நித்திய ஓளியை எனது
நடுஞ்சில் துண்டி விடும்
சுத்திய நிறியே
நீ யன்றே
முக்தி பெற்ற நான்
உண்மைக் கும் புறம்பட்ட அனதைத்தையும்
எண்ணாமல் இருக்க
எந்நாளும் முயல்வனே.

இதயக் கோயிலின்
உட்புறச் சன்னிதியில் நீ
திருப்பீடம் அமதைது ஆசனத்தில்
இருப்பிடம் கொண்டாள் எது
நினவையில் இருப்பதால்,
உள்ளத்தகை களங்கப் படுத்தும்
தீ வினை எல்லாம்
நடுஞ்சுத்தை நெருங்க விடாமல்
நீ க்க முயல்வனே,
புக்கள் மலே கொண்டாள்
என் மோகத்தகை
கூன்றாமல் வதைத்துக் கொண்டா!
உனது பரோற்றல் இதுவரை
எனக்கு ஊட்டியுள்ள
மன உறுதியே
எப்போதும் என்னை இயக்கும் என்பது
தன்பட்டா வருவதால்,
நன்னெறி முறைகளைக்
கடபைபிடித்துச்
சிரமப்பட்டா முயல்வனே,
நடத்தயின் மஹிமம் என்னை
உனக்கு
எடுத்துக் காட்ட!

நரோக நரோக்கிய வண்ணம்
அமர்ந் து
பரண அமதையில
பரித்துப் பொங்கு஑்
இந் த ஓய்வு வளேயில
வந் து விட்டது,
எந் தன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்஑ு஑்
கானத்தை
நான் பாடும் தருணம்!

[00000000]